

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 42Cob/95/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5723202342
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Novotná
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:5723202342.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Novotnej, členiek senátu JUDr. Miroslavy Púchovskej a JUDr. Andrey Gindlovej, v právnej veci žalobcu: NIKOL Martin, s.r.o., so sídlom Škultétyho 14, 036 01 Martin, IČO: 36 389 803, právne zastúpeného: Mgr. Peter Baláž, advokát, so sídlom Volgogradská 10964/19, 038 61 Martin, proti žalovaným: 1/ A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXXX/XX, XXX XX D., s miestom podnikania E. XX, XXX XX D., IČO: 41 241 908, 2/ F. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXXX/XX, XXX XX D., o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, o odvolaní žalobcu proti rozhodnutiu Okresného súdu Žilina sp. zn. 38Cb/86/2023-81 zo dňa 31. augusta 2023, takto

rozhodol:

I. Rozhodnutie Okresného súdu Žilina sp. zn. 38Cb/86/2023-81 zo dňa 31. augusta 2023 vo vzťahu k žalovaným 1/ a 2/ potvrdzuje.

II. Žalovaným 1/ a 2/ priznáva proti navrhovateľovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým rozhodnutím v prvej výrokovej vete návrh navrhovateľa na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zo dňa 01.08.2023, doplnený podaním zo dňa 08.08.2023, voči žalovaným 1/ a 2/ zamietol. Druhou výrokovou vetou návrh žalobcu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia voči žalovanej 3/ odmietol. Treťou výrokovou vetou žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

2. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že navrhovateľ sa podaním doručeným Okresnému súdu Martin dňa 03.08.2023, doplneným podaním doručeným Okresnému súdu Žilina dňa 08.08.2023, domáhal nariadenia zabezpečovacieho opatrenia, ktorým by súd zriadil v prospech navrhovateľa záložné právo k nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v katastrálnom území D., obec D., okres G., zapísanej na LV č. XXXX v rozsahu 1/2 spoluvlastníckeho podielu žalovanej 3/ vo výlučnom vlastníctve; na LV č. XXXX k nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v katastrálnom území D., okrese G., obci Turany v spoluvlastníckom podiele žalovanej 3/ o veľkosti 1/2 v pomere k celku; k nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v k.ú. D., okres G., obec D. zapísanej na LV č. XXX v bezpodielovom spoluvlastníctve žalovaných 1/ a 2/ a nakoniec k nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v k.ú. D., okres G., F. D. zapísanej na LV č. XXXX v rozsahu podielu 1/5 evidovaného na žalovanú 1/, za účelom zabezpečenia pohľadávky navrhovateľa z titulu náhrady škody.

3. Navrhovateľ sa písomným návrhom voči žalovaným 1/ - 3/ domáhal taktiež nariadenia neodkladného opatrenia pred začatím konania vo veci samej, ktorý odôvodňoval tým, že žalovaná 1/ ako podnikateľka poskytovala navrhovateľovi na základe ústnej zmluvy o dielo účtovnícke a iné administratívne služby v období od roku 2010 do začiatku roka 2023. V rámci poskytovania týchto služieb žalovaná 1/ disponovala s platobnou kartou žalobcu s oprávnením vyberať finančné prostriedky z jeho podnikateľského účtu, pričom za obdobie od roku 2015 do roku 2023 uskutočnila bez súhlasu žalobcu

z predmetného bankového účtu výbery v celkovej sume minimálne vo výške 209.780,- Eur. Za roky 2020 až 2023 v sume 140.380,- Eur. Žalovaná 1/ uvedené finančné prostriedky neodovzdala navrhovateľovi a ani ich nepoužila na účel, ktorý by priamo alebo nepriamo súvisel s jeho činnosťou alebo záväzkami. Navrhovateľ poukázal na to, že z účtovných a iných dokladov má preukázané, že žalovaná 1/ výber v časti týchto finančných prostriedkov účtovne podložila fiktívnymi výdavkami vynaloženými v mene navrhovateľa na jeho podnikateľskú činnosť, ako napr. nákup PHM do vozidla používaného konateľom žalobcu. Konaním žalovanej 1/ tak vznikla navrhovateľovi priama škoda vo výške najmenej 209.780,- Eur. Navrhovateľ ďalej uviedol, že so žalovanou 1/ ukončil spoluprácu a zablokoval jej prístup k jeho bankovému účtu ako aj ku kontu zamestnávateľa na sociálnej poisťovni a súčasne na ňu podal trestné oznámenie pre podozrenie so spáchania obzvlášť závažného pokračovacieho zločinu sprenevery podľa § 213 ods. 4 písm. a) Trestného zákona a trestného činu podvodu. Žalovaná 1/ neuhradila zo sumy 209.780,- Eur ani časť. V dôsledku konania žalovanej 1/ boli poskytnuté daňovému úradu a sociálnej poisťovni nepravdivé údaje o nákladoch žalobcu, čo bude mať dopad na jeho daňovú a odvodovú povinnosť a vyústi to do vzniku ďalšej škody v podobe pokút za opravné výkazy a daňové priznania vrátane povinnosti zaplatiť penále a doplatiť daň z príjmu ako aj DPH.

4. V doplnenom návrhu navrhovateľ uviedol, že z LV č. XXXX je zrejmé, že vlastníkom rodinného domu súpisné číslo 743 je dcéra žalovanej 1/, ktorá sa stala vlastníčkou tejto nehnuteľnosti na základe darovacej zmluvy uzatvorenej so žalovanou 1/ ako darcom, pričom vklad darovacej zmluvy bol povolený dňa 15.05.2023 pod V 1705/2023. Rovnaké skutočnosti platia aj pre nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX, na ktorom sú zapísané pozemky, na ktorých je postavený rodinný dom súpisné číslo 743, kde ideálny spoluvlastnícky podiel o veľkosti 1 na týchto pozemkoch darovala žalovaná 1/ rovnakou darovacou zmluvou svojej dcére A. B. (žalovanej 3/). Z týchto skutočností vyplýva, že žalovaná 1/ v čase, keď už mala splatný neuhradený záväzok voči navrhovateľovi v sume prevyšujúcej 200.000,- Eur bezodplatne previedla na svoju dcéru najbonitnejšiu časť svojho majetku. Jej právny úkon pritom smeroval voči blízkej osobe – dcére, pričom sa jednalo o bezodplatný úkon, bez primeraného protiplnenia. Žalobca má za to, že úmyslom žalovanej 1/ pri darovacej zmluve nebolo obdarovať žalovanú 3/ a previesť na ňu vlastnícke právo k daru, ale zabrániť tomu, aby sa navrhovateľ uspokojil z tejto časti jeho majetku.

5. Navrhovateľ v ďalšom poukázal na to, že možno dôvodne predpokladať, že žalovaná 1/ sa v prípade hrozby, že pohľadávka navrhovateľa môže byť vymáhaná voči nemu pokúsi zbaviť tohto majetku alebo inak sťažiť uspokojenie pohľadávky navrhovateľa z tohto majetku. Vzhľadom na uvedené je potrebné, aby majetok dokázal pokryť predmetnú pohľadávku navrhovateľa, preto navrhovateľ navrhol nariadiť zabezpečovacie opatrenie aj na majetok, ktorý je v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov.

6. V závere návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia navrhovateľ uviedol, že pre prípad, pokiaľ súd v tomto konaní predbežne posúdi darovaciu zmluvu ako odporovateľný právny úkon, nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX A. H. XXXX budú vo vlastníctve žalovanej 3/, v takom prípade pohľadávkou navrhovateľa voči žalovanej 3/ je nárok na vydanie prospechu z odporovateľného právneho úkonu, teda toho, čo z majetku žalovaného 1/ ušlo. Z uvedeného dôvodu navrhovateľ rozšíril návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia voči žalovanej 3/. Primárne má žalobca za to, že darovacia zmluva je neplatný právny úkon, a preto navrhol, aby súd rozhodol v zmysle pôvodného návrhu zabezpečovacieho opatrenia, a aby zriadil záložné právo iba voči žalovanému 1/ a žalovanému 2/, a to na všetkých nehnuteľnostiach zapísaných na LV č. XXXX, XXXX, XXX A. H. XXXX.

7. Súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí konštatoval, že je povinnosťou navrhovateľa zabezpečovacieho opatrenia potvrdiť a osvedčiť skutočnosti, z ktorých súd vyvodí závery o prípustnosti a opodstatnenosti nariadenia navrhovaného zabezpečovacieho opatrenia. Opodstatnenosť nariadenia zabezpečovacieho opatrenia je daná v prípade existencie reálnej, bezprostredne hroziacej obavy, že výkon súdneho rozhodnutia v budúcnosti bude ohrozený. Musí ísť o také konkrétne správanie a konanie žalovaného, ktoré podstatnou mierou nepriaznivo ovplyvňuje jeho majetkové pomery do takej miery, že právo, resp. nárok navrhovateľa môže byť ohrozený. V danej veci súd konštatoval, že preskúmaním splnenia jednotlivých kumulatívne stanovených podmienok, a to na základe listinných dôkazov vo väzbe na tvrdenia navrhovateľa obsiahnuté v návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, nemal osvedčenú existenciu právneho vzťahu medzi navrhovateľom a žalovanou 1/. Navrhovateľ súdu nepredložil zmluvu, z ktorej by vyplývali práva a povinnosti zmluvných strán (navrhovateľa a žalovanej 1/). Z predloženého trestného oznámenia – upovedomenia o odstúpení spisového materiálu na Krajské

riaditeľstvo Policajného zboru vyplýva, že spisový materiál bol odstúpený z dôvodu vecnej a miestnej príslušnosti, súd však nemal žiadnym spôsobom osvedčené uplatnenie náhrady škody navrhovateľom v tresnom konaní voči žalovanej 1/. Z tvrdení uvedených v návrhu nevyplýva, že by sa navrhovateľ domáhal voči žalovanej zodpovednostného nároku v rámci súdneho konania, čo v určitom rozsahu diskvalifikuje tvrdenia navrhovateľa o naliehavej úprave pomerov medzi stranami. Navrhovateľ k vzniku nároku z titulu náhrady škody nepredložil také dôkazy, ktorými by v potrebnom rozsahu osvedčil existenciu základných podmienok vzniku tohto nároku.

8. V rozsahu potrebnom pre rozhodnutie o návrhu navrhovateľa na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia sa súd oboznámil ku dňu vydania uznesenia s aktuálnym výpisom z listu vlastníctva č. XXX pre katastrálne územie D., obec D., okres G., z ktorého vyplýva, že žalovaná 1/ ku dňu rozhodovania o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je bezpodielovým spoluvlastníkom nehnuteľností spolu so žalovaným 2/. Z listu vlastníctva č. XXXX pre katastrálne územie D. vyplýva, že žalovaná 1/ je podielovým vlastníkom predmetných nehnuteľností o veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1/5. Z listov vlastníctva č. XXXX A. H. XXXX pre katastrálne územie D. vyplýva, že podielovým vlastníkom nehnuteľností evidovaných na listoch vlastníctva je žalovaná 3/.

9. V ďalšom okresný súd konštatoval, že dôkazmi predloženými navrhovateľom k návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia navrhovateľ neosvedčil, kým a za akým účelom boli výbery uskutočňované. Iné dôkazy ako e-mailová komunikácia zo dňa 27.02.2023, výkazy platieb za roky 2020 - 2023 bez ich ďalšej špecifikácie navrhovateľ neoznačil a nepredložil. Nie je zrejmé, kedy navrhovateľ neoprávnené nakladanie s finančnými prostriedkami zistil, ak podľa jeho tvrdení uvedený stav pretrvával od roku 2020 do roku 2023, akým spôsobom bolo vykonávané vedenie a kontrola účtovníctva.

10. V ďalšom okresný súd v odvolaní napadnutom rozhodnutí konštatoval, že navrhovateľ neosvedčil existenciu a obsah zmluvného vzťahu so žalovanou 1/. Navrhovateľ neosvedčil samotnú existenciu právneho nároku, ani okolnosti, z ktorých mala navrhovateľovi jeho pohľadávka vzniknúť. Dôkazné prostriedky predložené navrhovateľom neumožňujú v potrebnom rozsahu prijať záver, že v danej veci bol splnený základný a nevyhnutný predpoklad pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Tvrdenia navrhovateľa osvedčované predloženými dôkazmi neposkytujú súdu podklad pre prijatie záveru o vysokej miere pravdepodobnosti v návrhu tvrdených skutočností, pričom uvedený nedostatok návrhu je potrebné zohľadniť v pomere k navrhovanému zásahu do vlastníckeho práva osôb, proti ktorým návrh zabezpečovacieho opatrenia smeruje. Z uvedeného dôvodu súd prvým výrokom návrh navrhovateľa na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia v celom rozsahu voči žalovanej 1/ zamietol. Vychádzajúc z uvedeného záveru nevzhliadol ani priestor zaoberať sa skúmaním osvedčenia ďalších predpoklaov nariadenia zabezpečovacieho opatrenia.

11. Pokiaľ ide o skúmanie vecnej legitímácie žalovaného 2/, okresný súd považoval za skutkových tvrdení navrhovateľa za osvedčené, že žalovaný 2/ je v manželskom vzťahu so žalovanou 1/. V ďalšom okresný súd konštatoval, že vzhľadom na uvedený manželský zväzok mohol navrhovateľ v návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia označiť žalovaného 2/, aj keď žalovaný 2/ nemá voči navrhovateľovi postavenie dlžníka, keďže nehnuteľnosti v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov patria do majetku dlžníka a spadajú do vymedzenia predmetu zabezpečovacieho opatrenia, ktoré je možné zriadiť na veci, práva a iné majetkové hodnoty dlžníka. Okresný súd však dospel k záveru, že navrhovateľ neosvedčil základný predpoklad na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia vo vzťahu k žalovanému 1/, z ktorého dôvodu súd návrh navrhovateľa na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia v celom rozsahu zamietol aj voči žalovanému 2/.

12. Okresný súd návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zamietol aj voči žalovanej 3/. Poukázal pritom na to, že hoci navrhovateľ v podaní zo dňa 08.08.2023 na jednej strane tvrdí, že rozšíril návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia o žalovanú 3/, na druhej strane navrhol, aby súd zriadil záložné právo iba voči žalovanému 1/ a 2/ bez zriadenia záložného práva voči žalovanému 3/. V tejto časti preto okresný súd považoval návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia za neurčitý a nezrozumiteľný, nakoľko z neho nebolo zrejmé, či sa žalobca domáha nariadenia zabezpečovacieho opatrenia aj voči žalovanej 3/ a ak áno, v akom rozsahu a na základe akých skutkových a právnych dôvodov. Potom vzhľadom na to, že návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia nemá povahu podania vo veci samej, keďže vykazuje charakter dočasnosti a predbežnosti poskytovania petitórnej ochrany, nie je ani priestor na výzvu na odstránenie vád v zmysle ust. § 327 CSP v spojení s § 129

ods. 1 CSP, preto okresný súd druhým výrokom návrh navrhovateľa na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia voči žalovanej 3/ odmietol.

13. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa ust. § 255 ods. 1 CSP tak, že navrhovateľovi, ktorý bol neúspešný v konaní o jeho návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia náhradu trov konania nepriznal.

14. Voči tomuto rozhodnutiu proti výrokom I. a III. podal odvolanie navrhovateľ podľa § 365 ods. 1 písm. c) CSP, teda že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP, teda že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a podľa § 365 ods. 1 písm. e) CSP, teda že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností.

15. Navrhovateľ v odvolaní poukázal na to, že medzi navrhovateľom a žalovanou 1/ existoval obchodný právny vzťah založený ústnou zmluvou o dielo, ktorej predmetom bolo vykonávanie účtovníckych prác žalovanou 1/ pre navrhovateľa. Žalovaná 1/ mala z titulu tohto právneho vzťahu v držbe a používaní platobnú kartu k bankovému účtu navrhovateľa. Z tohto účtu prostredníctvom predmetnej bankomatovej karty žalovaná 1/ vybrala postupne prostriedky v sume uvedenej v návrhu, ktoré nepoužila na účely úhrady záväzkov navrhovateľa voči zamestnancom a tretím osobám, ale pre osobnú potrebu. Keďže medzi navrhovateľom a žalovanou 1/ bola uzatvorená ústna zmluva o dielo, súd žiadal od navrhovateľa predloženie toho, čo neexistuje – písomnej zmluvy. Navrhovateľ poukázal na to, že presne popísal v návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, ako vznikla jeho pohľadávka voči žalovanej 1/, nakoľko súdu predložil zoznam výberov ako dôkaz o oprávnení žalovanej 1/ vyberať prostriedky z jeho účtu prostredníctvom bankomatovej karty vystavenej na jej meno. Navrhovateľ taktiež predložil súdu e-mail, ktorým vyzval žalovanú 1/ na uznanie záväzku vzniknutého z týchto výberov a taktiež predložil súdu dôkaz osvedčujúci podanie trestného oznámenia navrhovateľom voči nej v tejto veci. Navrhovateľ sa bránil tým, že v konaní o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia stačí osvedčiť základné skutočnosti potrebné pre splnenie podmienok pre vyhovenie návrhu, a to je existencia právneho vzťahu a z neho plynúceho hmotného práva navrhovateľa voči žalovaným a obava z ohrozenia jeho uspokojenia v prípade, že nebude poskytnutá navrhovateľovi súdna ochrana. Navrhovateľ mal za to, že osvedčil existenciu zmluvného vzťahu medzi ním a žalovanou 1/. Namietal preto, že okresný súd nesprávne vyhodnotil, čo je v danom prípade podstatné pre rozhodnutie, nakoľko je irelevantné, že žalovaná 1/ finančné prostriedky vybrala na základe zmluvného vzťahu, avšak tieto použila v rozpore s tým, za akým účelom jej toto oprávnenie navrhovateľ dal. Preto záver súdu, že nebolo možné návrhu vyhovieť pre neosvedčenie právneho vzťahu je nesprávny, keďže sa jedná o pohľadávku z porušenia práva konaním žalovanej 1/, na ktoré nebola oprávnená. Navrhovateľ nevie a ani nie je povinný preukázať negatívnu skutočnosť, že žalovaná 1/ nepoužila jeho finančné prostriedky na úhradu jeho záväzkov. Navrhovateľ mal za to, že v konaní mu stačí osvedčiť, že k výberom došlo a žalovaná 1/ tieto prostriedky nevrátila. Tá skutočnosť, že prostriedky vybrala žalovaná 1/ vyplýva z faktu, že karta bola vystavená na jej meno, v čase výberov ju mala vo svojej držbe a prostriedky boli vybraté práve pomocou tejto karty. Pokiaľ ide o druhú časť jeho nároku vzniknutú z podvodného zamestnávania žalovanej 1/ a jej zamestnankýň bez vedomia navrhovateľa, navrhovateľ poukázal na to, že doložil doklad o odhlásení zamestnankýň zo Sociálnej poisťovne. Podľa názoru navrhovateľa tieto skutočnosti dostatočne osvedčujú nárok navrhovateľa, preto namietal nesprávnosť záveru súdu, že neosvedčil existenciu právneho vzťahu a nároku voči žalovanej 1/ a daný záver okresného súdu je nesprávny.

16. V ďalšom navrhovateľ v odvolaní namietal, že okresný súd sa mal vysporiadať s celou jeho argumentáciou vrátane skutočností odôvodňujúcich obavu z neuspokojenia navrhovateľa. Poukázal pritom na to, že bezodplatný prevod všetkého nehnuteľného majetku na blízku osobu v krátkom čase po odhalení konania žalovanej 1/ vypovedá o tom, že táto mala zrejme dôvod na to, aby takto konala. Pokiaľ okresný súd navrhovateľovi vyčítal, že svoj nárok neuplatňuje podaním žaloby na súde, čím oslabuje dôvodnosť jeho návrhu, navrhovateľ uviedol, že podal na žalovanú 1/ trestné oznámenie, kde jeho kroky smerujú k uplatneniu nároku na náhradu škody. Súd neprihliadol na pripojenú platobnú kartu a súčasne sa nedostatočne zaoberal aj ďalším listinným dôkazom, a to e-mailom žalobcu adresovaným žalovanej 1/ zo dňa 27.02.2023, ktorým navrhovateľ vyzval žalovanú 1/ na podpis zaslanej dohody.

17. Z vyššie uvedených dôvodov navrhovateľ navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že návrhu na zriadenie záložného práva na majetok žalovaných 1/ a 2/ vyhovie.

18. Žalovaná 1/ vo svojom vyjadrení k odvolaniu uviedla, že nesúhlasí s návrhom na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Poukázala na to, že vyšetrovateľovi predložila pokladničné knihy za všetky roky, kde bolo zrejmé, že všetky výbery z bankového účtu boli riadne zaúčtované a finančné prostriedky boli použité pre spoločnosť navrhovateľa. Vyšetrovanie zatiaľ nebolo ukončené. Čo sa týka prepisu rodinného domu, žalovaná 1/ poukázala na to, že prvotná myšlienka prevodu rodinného domu vznikla v roku 2020 po úmrtí jej matky, kedy jej vznikli veľké poplatky spojené s nehnuteľnosťou. Uvedené začala riešiť koncom roku 2022, pričom navrhovateľ pri rozhovoroch vedel a sám ju informoval o tom, ako má prepísať domy na svoje deti. Žalovaná 1/ žiadala, aby súd návrh navrhovateľa na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zamietol.

19. Žalovaný 2/ vo svojom vyjadrení k odvolaniu prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že ich manželstvo so žalovanou 1/ zaniklo rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 6C/362/01 zo dňa 25.08.2003, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 15.11.2003. Týmto dňom teda došlo k zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov, pričom začala plynúť 3-ročná lehota na ich vzájomné vyporiadanie. Keďže v tejto lehote nedošlo k vyporiadaniu bezpodielového spoluvlastníctva manželov, platí právna domnienka, že sa stali podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností, resp. hnuťelné veci sa stali vlastníctvom toho, kto ich užíval. Jedná sa o nehnuteľnosti vedené Okresným úradom Martin, odborom katastrálnym na LV č. XXX, ktoré sa nachádzajú v k.ú. D.. V ďalšom žalovaný 2/ poukázal na to, že so žalovanou 1/ ako podielovými spoluvlastníkmi v minulosti uzavreli dohodu o vyporiadaní podielového spoluvlastníctva, pričom ju ako ustupujúcu podielovú spoluvlastníčku riadne vyplatil. Vzhľadom na vyššie uvedený skutkový stav sa považuje za vlastníka nehnuteľností evidovaných na LV č. XXX v k.ú. D. v celosti. Z uvedených dôvodov žalovaný 2/ v závere poukázal na to, že prvoinštančný súd rozhodol správne, pokiaľ návrh na vydanie zabezpečovacieho opatrenia zamietol, hoci aj z iného dôvodu.

20. Žalovaný 2/ ku svojmu vyjadreniu pripojil rozsudok Okresného súdu Martin sp. zn. 6C/362/01 zo dňa 25.08.2003 o rozvode manželstva so žalovanou 1/ a bankové príkazy zo dňa 29.12.2008 a zo dňa 22.12.2009 so správou pre príjemcu „splátka za nehnuteľnosť“.

21. Navrhovateľ v odvolacej replike k vyjadreniu žalovanej 1/ o tom, že všetky prostriedky, ktoré vybrala z účtu navrhovateľa použila pre jeho potreby uviedol, že jej tvrdenia sa nezakladajú na pravde. Poukázal pritom na to, že toto tvrdenie nijako nepreukázala. Uviedol, že voči žalovanej 1/ bolo na základe protiprávneho konania opísaného v návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia dňa 17.01.2023 vydané uznesenie o vznesení obvinenia. Vyšetrovateľ teda v rámci trestného konania dospel k záveru, že je odôvodnený predpoklad a podozrenie z toho, že žalovaná 1/ sa voči navrhovateľovi dopustila konania opísaného vo výroku uznesenia o vznesení obvinenia.

22. Navrhovateľ k vyjadreniu žalovaného 2/ uviedol, že z dôkazu predloženého žalovaným 2/, a to rozsudku o rozvode manželstva žalovaných 1/ a 2/ je zrejmé iba to, že títo sú rozvedení a že od ich rozvodu uplynuli viac ako 3 roky. Pokiaľ žalovaný 2/ vo svojom vyjadrení ďalej tvrdí, že na základe dohody so žalovanou 1/ sa stal výlučným vlastníkom nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX, o tejto skutočnosti súdu nepredložil ani dohodu o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva a ani právoplatné rozhodnutie orgánu štátnej správy na úseku katastra o povolení vkladu tejto dohody do katastra nehnuteľností. Naopak, z výpisu z LV č. XXX nevyplýva, že žalovaný 2/ je výlučným vlastníkom nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX. Podľa názoru navrhovateľa sú splnené podmienky na zriadenie záložného práva k ideálnemu spoluvlastníckemu podielu 1 žalovanej 1/ na daných nehnuteľnostiach.

23. Navrhovateľ k odvolacej replike pripojil uznesenie Krajského riaditeľstva PZ v Žiline, odbor kriminálnej polície č.k. ČVS: KRP-33/2-VIS-ZA-2023 zo dňa 17.10.2023, ktorým bolo vznesené obvinenie voči žalovanej 1/ za pokračovací obzvlášť závažný zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. d), ods. 4 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom neoprávnené vyrobienie a používanie platobného prostriedku podľa § 219 ods. 2 Trestného zákona a za pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a), písm. c) Trestného zákona.

24. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací prejednal vec podľa § 379 (viazaný rozsahom odvolania), § 380 (viazaný odvolacími dôvodmi), § 387 ods. 2 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) bez nariadenia pojednávania, pričom dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

25. Podľa § 343 ods. 1 CSP, zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

26. Podľa § 344 CSP, ustanovenia o neodkladnom opatrení sa použijú primerane aj na zabezpečovacie opatrenie.

27. Podľa § 326 ods. 1 CSP, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

28. Podľa § 329 ods. 2 CSP, pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

29. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie, a preto sa v súlade s § 387 ods. 2 CSP obmedzuje len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, pričom na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia uvádza nasledovné:

30. Zabezpečovacie opatrenie je jedným zo zabezpečovacích inštitútov civilného procesu, ktorého cieľom je posilnenie postavenia veriteľa, a to zriadením záložného práva na špecifikovaný majetok dlžníka na zabezpečenie jeho pohľadávky, ktorá by mohla byť neskôr judikovaná alebo už bola judikovaná s cieľom, aby sa zamedzilo alebo zredukovalo možné nebezpečenstvo neuspokojenia pohľadávky veriteľa. Z ust. § 343 ods. 1 CSP vyplýva, že zabezpečovacie opatrenie môže súd nariadiť len na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, a to len v prípade, pokiaľ jestvuje obava, že exekúcia bude ohrozená. Správne konštatoval súd prvej inštancie, že navrhovateľ musí v návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia osvedčiť dôvodnosť nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a súčasne musí osvedčiť také skutočnosti, ktoré u neho vzbudzujú obavu, že prípadná exekúcia majetku dlžníka bude ohrozená. Pokiaľ ide o pohľadávku veriteľa, môže sa jednať tak o pohľadávku, ktorá už bola judikovaná rozhodnutím súdu či iného orgánu, alebo o pohľadávku, ktorá doposiaľ nebola síce priznaná právoplatným rozhodnutím príslušného orgánu, avšak navrhovateľ pre účely nariadenia zabezpečovacieho opatrenia osvedčí jej dôvodnosť. Taktiež je správne konštatovanie prvoinštančného súdu, že povinnosťou navrhovateľa zabezpečovacieho opatrenia je osvedčiť skutočnosti, z ktorých súd vyvodí závery o prípustnosti a opodstatnenosti nariadenia navrhovaného zabezpečovacieho opatrenia. Osvedčovanie na rozdiel od dokazovania pritom znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Pre úspešnosť návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je nevyhnutne potrebné, aby boli osvedčené a hodnoverne opísané základné skutočnosti potrebné pre záver o existencii a dôvodnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana prostredníctvom zabezpečovacieho opatrenia.

31. Pre rozhodnutie súdu o zabezpečovacom opatrení je rozhodujúci stav v čase vydania rozhodnutia súdu prvej inštancie (§ 329 ods. 2 CSP v spojení s § 344 CSP). Skutkový a právny stav veci sa posudzuje podľa náležitostí návrhu vyžadovaných v § 326 CSP. Súd sa v rámci konania o nariadenie zabezpečovacieho opatrenia vyrovná len s tými okolnosťami, ktoré vyplývajú z návrhu a z použiteľného, spravidla hmotného práva, čo súvisí aj s tým, že strany nemusia byť vypočuté a súd nie je povinný vykonávať žiadne iné dokazovanie. Z dôvodu, že pre rozhodnutie súdu o zabezpečovacom opatrení je rozhodujúci stav v čase vydania rozhodnutia súdu prvej inštancie, odvolací súd za základ svojho rozhodnutia vezme len skutkový stav, ktorý bol osvedčený v čase rozhodovania súdu prvej inštancie.

32. Navrhovateľ v podanom odvolaní vytykal okresnému súdu, že vo svojom rozhodnutí žiadal od žalobcu predloženie toho, čo neexistuje – písomnej zmluvy, keďže medzi navrhovateľom a žalovanou

1/ bola uzatvorená ústna zmluva o dielo, ktorá je v zmysle Obchodného zákonníka platným právnym úkonom aj bez zachovania písomnej formy. Navrhovateľ sa v odvolaní taktiež bránil, že presne popísal, ako vznikla pohľadávka voči žalovanej 1/, nakoľko súdu predložil zoznam výberov, ako aj dôkaz o oprávnení žalovanej 1/ vyberať prostriedky z účtu navrhovateľa prostredníctvom bankomatovej karty vystavenej na jej meno a taktiež predložil e-mail, ktorým vyzval žalovanú 1/ na uznanie záväzku vzniknutého z týchto výberov a nakoniec predložil súdu dôkaz osvedčujúci podanie trestného oznámenia navrhovateľom v tejto veci.

33. K danej obrane navrhovateľa odvolací súd uvádza, že z dôkazov predložených navrhovateľom k návrhu na vydanie zabezpečovacieho opatrenia tak, ako to správne konštatoval prvoinštančný súd, nevyplývajú základné skutočnosti, ktorými mal navrhovateľ osvedčiť svoj jestvujúci nárok voči žalovanej 1/ na úhradu peňažnej pohľadávky. Z uvedených dôkazov je možné dovodiť len to, že žalovaná 1/ disponovala v UniCredit Bank kartou, ktorá bola vedená na spoločnosť navrhovateľa. Z priloženého zoznamu výberov však nie je možné s určitosťou zistiť, z akého účtu boli výbery realizované, taktiež nie je možné stotožniť osobu, ktorá dané výbery realizovala a ani to, na aké účely boli dané peňažné prostriedky využité.

34. Z priloženého upovedomenia Okresného riaditeľstva PZ v Martine, odboru kriminálnej polície zo dňa 04.05.2023 vyplýva len tá skutočnosť, že spisový materiál vo veci podaného trestného oznámenia zo dňa 27.02.2023 v súvislosti z podozrenia z trestného činu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku podľa § 219 Trestného zákona bude odstúpený na Krajské riaditeľstvo PZ v Žiline, odbor kriminálnej polície na ďalšie konanie z dôvodu vecnej a miestnej príslušnosti. Z uvedeného upovedomenia súčasne nevyplýva, že sa týka trestného oznámenia navrhovateľa podaného voči žalovanej 1/ (či niektorým zo žalovaných) a ani to, či bol navrhovateľom v trestnom konaní uplatnený nárok na náhradu škody a v akej výške.

35. Ani z dokladu pripojeného k návrhu na vydanie zabezpečovacieho opatrenia, ktorý adresoval navrhovateľ Sociálnej poisťovni nevyplývajú skutočnosti tvrdené navrhovateľom v návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, teda že žalovaná 1/ a jej zamestnankyne (I. I. a J. K.) neboli nikdy zamestnancami navrhovateľa a nikdy s ním neuzatvorili žiadnu pracovnoprávnú zmluvu alebo dohodu. Z predmetného dokladu vyplýva len tá skutočnosť, že navrhovateľ žiadal o zrušenie prihlásenia uvedených zamestnancov v termíne od 01.01.2023 do 01.02.2023, kedy s nimi neuzavrel pracovný pomer.

36. A nakoniec, ani zaslaný e-mail zo dňa 27. februára 2023 neosvedčuje navrhovateľom tvrdené skutočnosti o existencii pohľadávky voči žalovanej 1/. Osvedčuje len to, že konateľ navrhovateľa zasielal žalovanej 1/ návrh nešpecifikovanej dohody (ktorá nebola k návrhu pripojená), ktorej podpis podmieňoval podaním trestného oznámenia. Z obsahu daného e-mailu nevyplýva existencia právneho vzťahu medzi sporovými stranami, ani existencia pohľadávky navrhovateľa voči žalovanej 1/.

37. Odvolací súd síce súhlasí s právnou argumentáciou navrhovateľa v tom smere, že v danom prípade navrhovateľ netvrdil, že jeho pohľadávka vznikla z porušenia zmluvného vzťahu, ale ide o pohľadávku vzniknutú z porušenia práva, resp. z trestnej činnosti. Bez ohľadu na právny dôvod vzniku pohľadávky, je však úlohou navrhovateľa osvedčiť ním tvrdené skutočnosti pre účely nariadenia zabezpečovacieho opatrenia. V posudzovanej veci tak však navrhovateľ neurobil a neosvedčil jeho nárok, ktorému sa má poskytnúť ochrana nariadením navrhovaného zabezpečovacieho opatrenia. Pripojené listinné dôkazy nepotvrzovali ním tvrdený skutkový stav a neosvedčovali ani pre účely nariadenia zabezpečovacieho opatrenia (pri ktorom sa nevyžaduje taká intenzita preukázania skutkového stavu ako vo veci samej) podstatné skutočnosti svedčiace o potrebe zriadenia sudcovského záložného práva.

38. Na základe takto predložených dôkazov a navrhovateľom osvedčeného skutkového stavu, správne potom konštatoval súd prvej inštancie, že navrhovateľ neosvedčil dôvodnosť nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana nariadením zabezpečovacieho opatrenia, keďže navrhovateľ neosvedčil existenciu pohľadávky, na podklade ktorej má byť zriadené sudcovské záložné právo. Aj keď je možné prisvedčiť argumentácii odvolateľa, že pre účely nariadenia zabezpečovacieho opatrenia je postačujúce osvedčiť základné skutočnosti potrebné na vyhovieť návrhu, je nutné konštatovať, že navrhovateľ neosvedčil existenciu právneho vzťahu medzi ním a žalovanou 1/ a ani existenciu jeho nároku z porušenia práva žalovanou 1/. Nie sú preto pravdivé námietky odvolateľa, že okresný súd nesprávne vyhodnotil

skutkový stav a dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, keďže navrhovateľ svoje tvrdenia uvedené v návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia relevantným spôsobom neosvedčil. Na to, aby navrhovateľ osvedčil existenciu jeho prípadnej pohľadávky voči žalovanej 1/ totiž nestačí len predložiť fotokópiu platobnej karty preukazujúcej tú skutočnosť, že žalovaná 1/ disponovala platobnou kartou navrhovateľa, bez súčasného osvedčenia, že práve žalovaná 1/ disponovala platobnou kartou v rozpore s jej určením (realizovala neoprávnené výbery). Aj pokiaľ bol vzťah medzi navrhovateľom a žalovanou 1/ založený len na podklade ústnej zmluvy, jestvujú s určitosťou (vzhľadom na navrhovateľom tvrdenú dĺžku trvania ich zmluvného vzťahu), iné doklady osvedčujúce ich záväzkový vzťah, ktorými mohol navrhovateľ tvrdené skutočnosti osvedčiť. Samotné predloženie zoznamu výberov bez súčasného stotožnenia osoby, ktorá výbery realizovala a osvedčenia neoprávnenosti výberov, nie je možné považovať za dostatočné osvedčenie nároku navrhovateľa voči žalovanej 1/ bez súčasného poznania obsahu ich vzájomných práv a povinností vymedzených ich záväzkovým vzťahom. Ani upovedomenie o postúpení trestného oznámenia na iný vecne a miestne príslušný orgán nie je, bez bližšej identifikácie podozrivej osoby z trestnej činnosti a bez dôkazu o uplatnení náhrady škody v trestnom konaní, spôsobilým dôkazom na preukázanie jestvujúcej pohľadávky navrhovateľa voči žalovanej 1/. Odvolací súd poukazuje na to, že navrhovateľ nepredložil súdu samotné trestné oznámenie, z ktorého by dané skutkové tvrdenia zrejme jasne vyplývali a taktiež by bolo zrejmé, či a ak áno, v akom rozsahu, si navrhovateľ uplatnil nárok na náhradu škody v trestnom konaní.

39. Odvolací súd preto, zhodne s názorom okresného súdu, konštatuje, že navrhovateľ svoje skutkové tvrdenia pre účely nariadenia zabezpečovacieho opatrenia nepodporil relevantnými dôkazmi. Z dôkazov pripojených k návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia nie je možné vyvodiť záver, že navrhovateľ eviduje voči žalovanej 1/ pohľadávku a ani právny dôvod jej vzniku. Nie je možné potom konštatovať, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

40. Odvolateľ namietal, že sa súd prvej inštancie nezaoberal druhou časťou návrhu, a to zdôvodnením obavy navrhovateľa z ohrozenia uspokojenia jeho pohľadávky, ani daná námietka odvolateľa nie je dôvodná. Pre účely nariadenia zabezpečovacieho opatrenia je potrebné, aby boli kumulatívne splnené viaceré podmienky. Predovšetkým musí mať súd osvedčenú dôvodnosť nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana týmto opatrením, ďalej musí mať súd osvedčenú dôvodnú obavu z ohrozenia exekúcie a taktiež súd musí skúmať proporcionalitu, teda aby nebol subjekt, ktorý má byť daným zabezpečovacím opatrením obmedzený na svojich právach neprimerane obmedzený vo vzťahu k miere porušenia alebo ohrozenia práva navrhovateľa. Pokiaľ nie je splnená čo len jedna z daných obligatórnych podmienok na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, nie je možné návrhu vyhovieť. Správne preto konštatoval súd prvej inštancie, že vzhľadom na nepreukázanie existencie nároku navrhovateľa voči žalovanej 1/, a teda nesplnenia už prvej podmienky pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, sa splnením ďalších podmienok nezaoberal, keďže už táto samotná skutočnosť vedie k zamietnutiu návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Uvedená skutočnosť bola nosnou skutočnosťou pre zamietnutie návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia tak voči žalovanej 1/, ako aj žalovanému 2/. Uvedeným konaním tak neporušil právo navrhovateľa na spravodlivý proces, ako na to poukazuje navrhovateľ v odvolaní.

41. Pokiaľ odvolateľ po uplynutí odvolacej lehoty v odvolacej replike pripojil uznesenie Krajského riaditeľstva PZ v Žiline, odbor kriminálnej polície ohľadne vznesenia obvinenia voči žalovanej 1/, odvolací súd v súlade s § 365 ods. 3 CSP poukazuje na to, že odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie je možné meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Jedná sa o premietnutie zásady koncentrácie civilného procesu, ktorá znamená, že určité procesné úkony sú koncentrované do uplynutia zákonom určenej lehoty, v prípade odvolania je to 15 dní. Umožnenie dopĺňania odvolacích dôvodov, či dôkazov po uplynutí tejto zákonnej lehoty by bolo v rozpore s princípom hospodárnosti a rýchlosti súdneho konania, najmä v rozpore s koncepciou odvolacieho konania, ktorá vychádza z tzv. neúplného apelačného systému (viď rozhodnutie Ústavného súdu SR č.k. III.ÚS 141/2019). Odvolateľ v odvolacom konaní až po uplynutí lehoty na podanie odvolania súdu predložil rozhodnutie príslušného orgánu o vznesení obvinenia voči žalovanej 1/, ktoré tak bolo predložené v konaní o vydanie zabezpečovacieho opatrenia oneskorene. Právo tzv. novôt v odvolacom konaní je v systéme neúplnej apelácie nastavené reštriktívne ako výnimka z pravidla, že v odvolacom konaní spravidla nie sú prípustné tie prostriedky procesného útoku alebo obrany, ktoré neboli procesnou stranou uplatnené pred súdom prvej inštancie.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd nemohol prihliadnuť na odvolateľom priložený dôkaz v odvolacom konaní. Odvolací súd opakovane na danom mieste dodáva, že odvolateľ mal pred súdom prvej inštancie priestor na to, aby dostatočným spôsobom preukázal svoju pohľadávku voči žalovanej 1/, keďže už v tom čase podľa jeho skutkových tvrdení disponoval minimálne trestným oznámením, ktoré mal na žalovanú 1/ podávať v čase pred podaním návrhu na vydanie zabezpečovacieho opatrenia. Nejedná sa teda o dôkaz, ktorý nemohol bez svojej viny uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie tak, ako to má na mysli § 366 písm. d) CSP.

42. Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania postupoval odvolací súd v súlade s § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a žalovaným 1/ a 2/, ktorí boli úspešní v odvolacom konaní, priznal nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému navrhovateľovi.

43. Rozhodnutie odvolacieho senátu bolo prijaté v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).